vt melius maſticent Sic homies iſti verbū dei corde pceptū ore ru
minat.i.ſepe de hoc loquūtur mundi ſunt. De aplis dicit Actuū
ij. Repleti ſunt omes ſpi.ſcō ⁊ ce.lo.va.lin. Libent loqtur hō de ai
co ſuo. ſz heu hodie pauci loquūtur de deo niſi forte interdum ali/
quid loquātur de verbo dei in taberna per moduz cachinni ⁊ deri/
ſionis vt dicitur in Pſalmo. Tota die verecun.execra.⁊c. Homo
libenter debz loqui de verbo dei ſcđm illud ij.Petri.iiij. Si qs lo/
tur quaſi ſermonē dei ſi quis miniſ.tanq̄ ex virtu.q̄z admiſtrat de/
us vt in omnib⁹ bono.deus. O q̄z bonū ⁊ vtile eſt loq̄ de deo. Ipſe
eni dicit vbi duo vel tres ɔgre.ſunt.in noine meo ſupple de me loqn
tes in medio illoꝝ ſum Math.v. Ecce ſi tu ſcđs loqueris de xp̄o ip
ſe erit terci⁹.ſi terci⁹ loqueris de xp̄o ipſe erit q̄rtus. Unde duob⁹
diſcipulis euntib⁹ in emaus ⁊ de ipſo loquētib⁹ iunxit ſe in via Lu
ce.xxiiij. Eodē modo diabol⁹ libent eſt vbi ſermo habet de eo.ſ. v
ba turpia.detractōes.mēdacia ⁊ hmōi.ps. In pſona xp̄i locuti ſūt
aduerſum me lingua doloſa ⁊c. ⁊ ſequitur eciaz. ⁊ diabolus ſtet a
dextris eius. ¶ Quarto verbum dei eſt fideliter cuſtodiendū ⁊ ope/
re implēdum Lu.xi. Beati qui audiunt verbum dei ⁊ cuſtodiunt il
Iſte cuſtodit qui quod audit opere implet. Quid prodeſt verbū dei
audire niſi opere perficiatur Rō.ij. Non enim auditores legis iuſti
ficati ſunt apud deum ſed factores legis iuſtificabuntur Nihil pro/
deſt egroto ꝙ audit doctrinā medici niſi regat ſe ſcđm eā.ſic nihil
prodeſt verbum dei niſi opere perficiatur Ioh.xiij. Si hec ſcitis be
ati eritis ⁊c.q̄ſi dicerz. Ex hoc non eſtis beati ꝙ ſcitis ſed qđ opere
perficitis. Sed heu quidam verbū dei audiunt ⁊ ɔtrarium faciunt
ſicut falſi xp̄iani De quibus dicitur Thit.pmo. Confitētur ſe noſ
ſe deum factis autem negant. det nobis deus verbum ſuum deuo/
te audire ⁊ opere implere vt poſſimus ad eternam ſalutem perueni
re.

AMEN.

¶ Dominica in quinq̄geſima. Sermo.

CEcus ſedebat ſecus viā mendicans Luce.xviij. Per hunc
cecum intelligit peccator qui reprehēditur a quatuor. Ab
ignorancia ibi cecus. ab acidia ibi ſedebat. ab erroris ſtul/
ticia ibi ſecus viā. mali deuiant a via. ſap.v. Errauim⁹ a via veri.
⁊ iuſti.lumen non luxit nobis. ab anime indigencia ibi mēdicans.
Nota ꝙ pctōr ſpūaliter eſt cec⁹ qz vtilia ſibi ɔgnoſcē neq̄t.ſurd⁹ qz

audire ꝯtemnit. mutus qꝛ ꝯfiteri negligit. manibꝰ aridus qꝛ bona
opa neſcit. claudus pedibꝰ qꝛ appropinquare celeſti patrie renuit.
¶ Primo dico ꝙ pctōꝛ eſt cecus yſa. xlij. Quis cecus niſi ſeruꝰ me-
us Audi o pctōꝛ cecus es carens viſu. non dico exteriori ſ; ſcḋm. pſ.
Oculos habent ⁊ nō videbūt. Uere peccatoꝛ cecus eſt quia non co
gnoſcit ea que cognoſcere debȝ. Pſ. Uir inſipiens nō cognoſcet ⁊
ſtul. nō intel. Sed nō ꝙ qꝛ peccatoꝛ cecꝰ eſt in aīa n̄ cognoſcit deū
ſuū nec ſtatū ꝓpriū nec imminēs damnū. Pmo dico ꝙ n̄ cognoſcit
deum ſuū. Jſa. ij. Cognouit bos poſſeſſorē ſuū ⁊ aſinus preſepe dn̄i
ſui iſrl̄ autē me nō cognouit. Sed certe q̄ modo nolunt cognoſcere
deū vt p̄rem miſericordiſſimū poſtmodū cognoſcēt eum vt iudicem
ſeuiſſimū. pſ. Cognoſcet dominꝰ iudi. fa. Apoc. i. Ecce venit cum
nubibꝰ ⁊ videbit eum omnis oculꝰ ⁊ qui eum pu. ⁊ plan. ſe ſup eū
omnes tribus terre Jſtud erit in nouiſſimo die quādo tam horribi
lis iudex venit. quādo peccatoꝛ libent̄ ſe mergerȝ ſi poſſet in pfund
maris ne appareret coram illo iudice Apoc. vi. Reges terre ⁊ princi
pes diuites ⁊ fortes om̄is liber ⁊ ſeruus abſconde. ſe in petris mon
tium ⁊ dicēt montibꝰ ⁊ petris cadite ſup nos ⁊ abſcondite a facie
ſedētis ſup thronū ⁊ ab ira agni quoniā veniet dies magnꝰ ire ip
ſorum ⁊ quis poterit ſtare Greg. Oculos quos culpa claudit pena
aperit. ¶ Secundo nō cognoſcit pctōꝛ ſtatum ꝓprium. ij. Cor. vl.
Amodo nō cognoſcetis voſmetipſos qꝛ xp̄s iħus in vobis eſt niſi
forte repro. eſtis. q̄ſi dicerȝ. ſi xp̄s in vobis eſt tūc cognoſcetis vos
metipſos. ſi autē reprobi eſtis tūc voſmetipſos ꝯgnoſcere non pote
ſtis. O peccatoꝛ ſi cognoſceres temetipſum ſi videres cōdicōis tue
vilitatē. pcti feditatē. vite tue breuitatē. pocius eſſȝ tibi flendū q̄ȝ ri
dendū Bernh. Uide homo vn̄ veneris ⁊ erubeſce vbi ſis ⁊ ingemi
ſce quo vadis ⁊ ꝯtremiſce Uis ſcire ꝙ pctōꝛ ſeipſum nō cognoſcat
audi ſi alicui offerret̄ numus qui exterius appareret argenteꝰ ⁊ in-
terius eſſet cupreus quicūq; iudicarȝ illum numum eſſe bonū vti
q; deciperetur ⁊ neſciret cognoſcere numum Sic pctōꝛ pulchritudi-
nem ſui corporis videns ⁊ deformitatem anime nō videns decipit̄ et
bene poteſt dici de eo ꝙ ſeipſum nō cognoſcat. Si videt pctōꝛ ma-
culam in corpe ſtatim abſtergit quia cognoſcit corpꝰ. ſi autē videt
in anima nō abſtergit qꝛ animā nō cognoſcit pſ. Noluit intellige-
re vt bene ageret ¶ Tercio peccatoꝛ nō cognoſcit imminēs dānum

Luc.xix. Si cognouiſſes ⁊ tu.ſ.fleres ⁊ q̄d in hac die ea q̄ ad pacē
tibi ſunt nunc autē abſcondita ſunt ab oculis tuis. qꝛ veniēt dies i
te ⁊ circūdabūt ⁊c. ⁊ coanguſtabūt te vndiq̄ʒ ⁊ ad terraʒ ꝓſternēt
te eo ꝙ non cogno. temp⁹ viſita. tue Hec verba dicūtur tibi o pc̄tōꝛ
qui nō cognoſcis dānum q̄d iminet tibi. qꝛ ſi illud cognoſceres vti
qʒ fleres Et q̄re nō fles qꝛ i hac die q̄ ad pacē ē ſūt nc̄ āt ab.ſ.ab o.
tu.i. qꝛ omnia mō eueniūt tibi ꝓſpere ⁊ nō cognoſcis dānum imi/
nētis pene ideo peccas libere Eccī.viij. Quia non cito ꝓfertur ſnīa
ↄtra malos abſq̄ʒ vllo timoꝛe filij hominum ꝑpetrāt mala Audi o
pc̄tōꝛ veniēt dies i te.i.tēp⁹ moꝛtis tūc diaboli circūdabūt te qꝛ i ex
tremis ↄgregabunt̄ circa te ⁊ coang. te ad lr̄aʒ diabol⁹ peccatoēs
in extremis interdum cruciat. ſicut ptʒ ex.iiij. dialogo. Et ad terrā
ꝓſternent te qn̄ coꝛpe ꝓſtrato ad terram anima ꝓtrahit̄ ad infer/
num Aug⁹. Cum mali ſunt in extremis demōes cum magno ſtre/
pitu ↄglobati ↄueniūt aſpectu hoꝛribiles geſtu terribiles qui aīam
inualido toꝛmēto eruūt crudeliter ⁊ ad inferni clauſtra ꝓtrahunt.
Sic ptʒ p̄mum principale ꝙ pc̄tōꝛ eſt cecus. ¶ Secūdo dico ꝙ pec
catoꝛ eſt ſurd⁹ yſa.xliij. Educ foꝛas populū cecum ⁊ non habētem
oculos. ſurdos ⁊ nō habētes aures eice. pſ̄. Aures habent ⁊ nō au
dient. Ecce quāta malicia ꝙ pc̄tōꝛ facit ſe voluntarie ſurdū ne au/
diat verbum dei. Sed nota ꝙ pc̄tōꝛ q̄ ē ſurd⁹ ſpūaliter deterioꝛ eſt
ſurdo coꝛpaliter. Et hoc ꝓpter tria. p̄mo qꝛ facit ſeipſum ſurdum.
ſecundo qꝛ nō pōt audire vocē a vicino clamātis. tercio qꝛ nec ꝑ ſi/
gna nec nutus poteſt intelligere. ¶ Primo dico ꝙ facit ſe ipſuʒ ſur/
dum voluntarie ⁊ ideo deterioꝛ eſt illo qui eſt ſurd⁹ coꝛpalirer. q̄a
ille libenter audirʒ ſi poſſet. pc̄tōꝛ autē pōt ⁊ nō vult. Ezech.iij. do
mus iſrl̄ nolunt audire te qꝛ nolunt audire me. Ecce pc̄tōꝛ nō vult
audire vtilia q̄ ſibi ꝓponuntur ideo dn̄s ↄq̄rit̄ zach.vij. Nolūt at/
tendere ⁊ auertūt ſcapulas recedētes ⁊ aures aggrauauerūt ne au
dirent. Et qꝛ pc̄tōꝛ nō vult audire deuʒ vocantē iđo domin⁹ nō ex
audiet eum clamātem. zach.vij. Facta eſt indignatio mea a domi/
no exercituum ⁊ factum eſt ſicut locut⁹ eſt. qꝛ non audierūt ſic cla/
mabunt nec exaudiā dicit domin⁹. ¶ Secundo pc̄tōꝛ deterioꝛ ē ſur
do qꝛ nō poteſt audire vocē a vicino clamātis. vix ađo eſt ſurd⁹ coꝛ
poꝛalit̄ quin audiat vocē clamātis in vicino. Sed heu pc̄tōꝛ adeo
ſurdus eſt in anima ꝙ quātūcunq̄ʒ clametur a deo nō audit. Nun

quid predicatoꝛ clamat ad peccatoꝛeꝫ imo quaſi tuba clamat yſa
ie.lviij. Clama ne ceſſes quaſi tuba exalta voceꝫ tuā ⁊ ānuncia po
pulo meo ſcelera coꝝ ⁊ tamē peccatoꝛ hanc vocem audire nō pōt.
Jhere.vi. Conſtitui ſuꝑ vos ſpeculatoꝛes.i.ꝑ̄dicatoꝛes .audite vo
cem tube ⁊ dixerūt nō audiemꝰ. Quare peccatoꝛ nō pōt audire vo
cem predicatoꝛis certe idō.qꝛ pc̄m ſuū reprehēdit. yſa.xxx. dicunt
vidētibꝰ nolite videre ⁊ aſpicientibꝰ nolite aſpicere nobis ea q̄ rc̄a
ſunt loquimini nobis placēcia videte nobis erroꝛes. iſtud mō iple/
tum eſt iā auarus nō poteſt ſuſtineꝛe ꝙ predicet̄ ꝯtra auariciā nec
ſuperbꝰ ꝯtra ſuperbiā ⁊ ſic de ꝯſilibꝰ. Ecce pc̄ōꝛ nō vult coꝛripi idō
coꝛripietur i futuro crudeliter. Sap.i. Coꝛripiet̄ a ſuꝑueniēte iniq̄
tate heu q̄ꝫ hoꝛribilis ē illa coꝛrepcio que ducit ad eternam moꝛtē
Math.xxv. Jte maledicti in ignē eternū.qꝛ eſuriui ⁊ nō dediſtis mi
hi manducare. ¶ Tercio deterioꝛ eſt ſurdo qꝛ per ſigna ſiue nutꝰ nō
vult expediri. Qui ſurdꝰ eſt coꝛꝑaliter expedit̄ per ſigna ⁊ nutꝰ. ſed
miſer pc̄ōꝛ nec per ſigna miraculoꝝ que xp̄us in mundo fecit nec
ꝑ nutus exēploꝝ que oſtēdit pōt expediri vt ipſum diligat Luc.ij.
Ecce poſitus eſt hic in rui.⁊ in re.⁊ in ſig.cui contradicet̄. Tūc cri
ſtus in ruinā ponitur qn̄ pc̄ōꝛ bn̄ficiū dei ꝯtēnens in pc̄m labitur
Tunc ponitur in reſurrectōem qn̄ grāꝫ eius querēs penitēciā agit
Tūc ſigno eius ꝯtradicitur qn̄ ꝯtra eius exēplū qd̄ nobis oſtēdit
directe agitur Ecce xp̄s fuit humilis.pc̄ōꝛ ſuperbꝰ.xp̄s pauꝑ.pec
catoꝛ auarꝰ.xp̄s caritatiuꝰ.pc̄ōꝛ inuidꝰ. ſic ptꝫ ſcd̄m principale ¶
Tercio pc̄ōꝛ eſt mutꝰ qꝛ ꝯfiteri negligit Math.xij. Oblatꝰ ē ihu de
moniū habens cecus ⁊ mutꝰ ⁊ curauit eum. demoniū habꝫ ille qui
perſuaſioni demonis ꝯſentit. Et talis eſt cecus in ꝯgnoſcēdo ⁊ mu
tus in ꝯfitendo. Sed nota ꝙ pc̄ōꝛ eſt mutus ad ꝯfitēdum ad orā
dum ad gracias agenduꝫ. Primo dico ꝙ eſt mutus ad ꝯfitendū
Lu.xi. Erat ihs eiciēs demo.⁊ il.erat mu.⁊ cū eieciſſꝫ demo.locu
tꝰ ē mutꝰ. ꝑ demoniū iſtud accipit̄ pcc̄ꝫ qd̄ grauat hominē tm̄ qd̄
nō ſinit eum cōfiteri niſi eiciatur per dei graciam. Pſalmiſta Qm̄
tacui inueterauerūt oſſa mea. Glō. Tacui qd̄ non erat tacendū in
ꝯfeſſione pc̄ti.inueterauerunt oſſa mea.i.defecit interioꝛ foꝛtitudo
mea. heu quāta miſeria pc̄ōꝛ pc̄m omittere audꝫ.ſed non audet
ꝯfiteri cū tn̄ facilꝰ ſit ỽbo dicere q̄ꝫ ope pficē. imo ꝙ miſerabilꝰ ē
pc̄ōꝛ audet pc̄tā ſua dicere in taberna coꝛā mltis vbi ſcandaliſat̄ ⁊

pct̄m cumulatur ⁊ non audet dicere corā vno ſacerdote vbi conſili
um ſibi datur ⁊ a pcc̄o ſanatur Uere talis ſtultus eſt ⁊ ē ſimil' vul/
nerato qui ſcient̄ vulnus ſuum oſtēderet illi qui eū lederz ⁊ ampli⁹
vulnerarz ⁊ nollet illi oſtēdere qui vulnus eius pungeret ⁊ curare
poſſet. ¶ Secundo pct̄ōr eſt mutus ad orandum Math.xij. q̄uo po
teritis loqui bona cum ſitis mali. q̄ſi diceret. pct̄ōr malus eſt iō nō
poteſt loqui bona in oratōe Job.xxi. dicunt pcc̄ores quid ꝓdeſt no
bis ſi orauerim⁹ deum imo multū ꝓdeſt qz orando tibi pct̄m remit
titur. ſic ptz in publicano de quo dicit̄ Lu.xviij. publican⁹ aūt alō
ge ſtans no.o.ad ce.leuare ꝫ ꝑcuciebat pect⁹ ſuū di. De⁹ ꝓpicius
eſto mihi peccatori. ⁊ ſequit̄ Deſcēdit hic iuſtificatus in domū ſuā
¶ Tercio pcc̄or mutus ē ad gracias agendū. pſ. Ego tanq̄ȝ ſurd⁹
nō audie. ⁊ ſic mu.non ape.os ſuum. Pcc̄or tanq̄ȝ ſurd⁹ non au/
dit.i.non attēdit beneficia dei ⁊ ideo manet vt mut⁹ nō agens deo
grās. Oſi attēderes bn̄ficia dei circa te qz dedit tibi aiaz ⁊ corpus
intellectū ⁊ ſenſum ⁊ ꝓpter te incarnat⁹ ⁊ paſſus eſt vtiqz aperires
os tuum ⁊ bn̄dicēs eū Ecc.xxxij. Bn̄dicito dn̄m q̄ fecit te ⁊ inebri
antē te ab omnib⁹ bonis ſuis Noli eſſe mutus in grār̄um actione.
qz ingratitudo magnū peccatū eſt fac deo ꝙ velles facere hoi. Si
homo daret tibi aliqua vtiqȝ referres ei grates Refer ⁊ deo ꝑ ſuis
bn̄ficijs Audi quid deuotus ꝓpheta dicit Bn̄dic aīma mea dn̄o ⁊
oia que intra me ſunt noi ſcō eius Bn̄dic aia mea dn̄o ⁊ noli ⁊c̄. ſic
ptz terciū principale. ¶ Quarto pct̄ōr eſt manib⁹ aridus qz bn̄ ope
rari neſcit Lu.vi. Erat homo cui⁹ dextra erat arida Per iſtum ho
minē ſignat̄ pcc̄or cuius manus dextra eſt arida qz nihil boni ope
rari pōt q̄ȝdiu eſt in mortali pcc̄o nihil facit ꝙ ſit meritoriū vite et̄/
ne que ꝑ dexterā ſignat̄. Multi ſunt qui manus ſiniſtras valde agi
les habent vt illi q̄ die noctuqȝ opant̄ ⁊ laborāt vt ꝯgregēt tēpa/
lia que ꝑ ſiniſtram ſignātur. hoc ſalomō ꝯqueritur Eccl.iiij. ꝯſide
rans reperi ⁊ aliam vanitatē Un⁹ eſt ⁊ ſcd̄m non habz nō filiū nō
fratrē ⁊ tamē laborare nō ceſſat non ſaciātur oculi ei⁹ diuicijs vt
recogitz dicens cur laboro ⁊ fraudo animā meam bonis. Jlle frau
det animā ſuam bonis qui laborat ꝑ terrenis bonis non pro eter/
nis pſa.lix. Opera eorum inutilia ⁊ opus iniquitatis in manibus
eorum Sed heu pauci ſunt qui operantur pro vita eterna habētes
manus dextras agiles cum tamen hortetur nos dominus ad hec

opa Jo.vi. Oꝑamini nō cibū qui ꝑit ſ; q̄ ꝑma.in vitaz eternā quē
fili⁹ hoīs dabit .Quicūq; hēt manū dextrā aridā veniat ad tēplū
ꝛ defleat ibi pctā oret deuote ꝛ dn̄s ſanabit eum Jhere.xvij.Sana
me dn̄e ꝛ ſanabor ſalua me ꝛ ſalu⁹ ero qm̄ laus mea es.ſic patz q̄r
tum principale.¶ Quinto pctōr eſt claudus.qꝛ appropinq̄re celeſti
p̄rie renuit.vn̄ pctōr ſignat̄ ꝑ miſiboſeth.De quo dicit̄.ij.Re.iiij.
Tollēs eū nutr̄x ſua fugit.cūq; feſtinaēt vt fugerēt cecidit ꝛ claud⁹
fcūs eſt Miſiboſeth interp̄tat̄ os verecūdum ꝛ ſignat pctōrez q̄ ve
recundat̄ ꝯfiteri pctā ſua.Nutrix eſt voluptas pcc̄i in qua hō pec/
cator nutrit̄.quādo iſte peccator vult fugere.i.deſerē deū tūc ꝑ pec
catū fit claud⁹.i.inhabilis ad ambulādū ad regnuz celoꝝ.Uis ſci
re q̄ claud⁹ eſt pctōr audi ādo claudus ē qꝛ nō p̄t ſurgere vt agat
penitēciā.Cuz tn̄ dicat apl's Rō.xiij.Hora eſt iā nos de ſomno ſur
gere nō poteſt ſtare quin cadat de culpa in culpam.Ps. Ibi ceci/
derūt q̄ oꝑantur iniq̄tatē expulſi ſunt nec po.ſta.Non eciaz pōt ꝑ
cedē ad p̄riaz Tre.p̄.de peccatrice aīa Ipſa gemēs ꝯuerſa eſt r̄troꝛ
ſum ſordes ei⁹ in pedib⁹ eius nō eſt recorda.finis ſui.quo ꝯtra d̄ iu
ſto dicit̄ Ambulans in via immaculata hic mihi miſtrabat. Roge
mus dn̄m vt det nobis ſuaz grām ꝑ quā hic ambulem⁹ vt ad eius
regnum ꝑuenire valeamus. Amen.

¶ Dominica eſto mihi.hoc ī q̄nq̄geſiā.Sīmo.

SEdit ppl's mādūcare ꝛ bibe. ꝛ ſurrexe. ludere.iſtud ſcriptū
eſt p̄.Coꝛ.x.ꝛ eſt ſumptum de exo.Et heu hodie impletur
in eccl'a dei qꝛ hodie homines comedūt ꝛ bibunt ꝛ de men
ſa ſurgentes multis vanitatibus intendūt.Scd̄m hoc in verbis p̄
miſſis duo deſcribuntur.Primo tangit̄ beneficiorū circa homies
magnitudo ibi.ſedit populus manducare ꝛ bibere.Secundo tan/
gitur hominū beneficia dei percipienciū ingratitudo ibi.ſurrexerūt
ludere.¶ Nota q̄ homies hoc tempe ſolent excedere in multis ꝛ p̄
cipue in quatuor.Solent enim modo guloſe manducare.nimis bi
bere.vana cantare.choreas ꝛ tripudia ducere.¶ Primo dico q̄ ſo
lent guloſe manducare.ps.Manducauerūt ꝛ ſaturati ſunt nimis
ꝛ deſi.eoꝝ attu.eis do.et ſeq̄tur Adhuc eſce eoꝝ erāt in ore ipſoruz
ꝛ ira dei aſcēdit ſuꝑ eos.Audi o guloſe tu vētrē imples ꝛ a laude d̄i
taces.tu abūdas ſuꝑfluis.pauper eget neceſſarijs.ꝯſidera q̄d eue/
nerit diuiti epuloni q̄ epulabat̄ q̄tidie ſplēdide ꝛ pauꝑez lazaꝝ no/